

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2013. november

XX. évf. 11. szám

Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete

Jól tudjuk, hogy az egyházi és a világi időszámítás néhány dologban különbözik, nem ugyanarra a napra esik ugyanis az év vége és kezdete. A világi naptár szerint, egy naptári év december 31-ével befejeződik, és január 1-ével kezdődik el. Az egyházi év azonban nem ezen két dátum szerint alakul. Mindannyian tanultuk konfirmációi előkészületkor, hogy az egyházi év adventtől adventig tart. Vannak olyan vallási közösségek is, akiknél az egész időszámításuk más alapokon nyugszik. A zsidóság például, jelenleg az 5774. esztendőben jár, s hozzánk hasonlóan náluk sem akkor kezdődik, és ér véget egy év, mint a világi naptár szerint. A zsidó esztendők kezdete az első őszi hónapra esik, ami többé-kevésbé a mi szeptemberünknek felel meg.

November hava tehát mindig azt jelzi számunkra, hogy véget ér az egyházi év, és kezdetét veszi majd egy új. Ezen felosztás teljesen érthető is, hiszen miért ne kezdődjön el egy egyházi év éppen annak a várásával, aki hitünk alapját képezi? Jézus, a Messiás érkezésére való várakozás örömmel tölti el a szíveket. Az advent és az egyházi újév azonban még várat magára. Jelenleg inkább az év végéhez közeledünk. Ha valaminek vége van, az egyaránt bírhat pozitív és negatív jelentéssel az ember életében. Amennyiben az elmúlt időszak nem volt sikeres számunkra, ha túlságosan sok nehéz percet kellett átelnünk, minden bizonnyal szeretnénk, ha mindez minél hamarabb véget érne. Azonban, ha valaminek örülünk, valami jóban van részünk, azt szeretnénk, ha az minél hosszabb ideig, akár örökké tartana. A nyári egyházi táborok végén a fiatalok a legtöbb esetben nem akarnak hazamenni, röviddel hazaérkezésük után már üzennek is egymásnak az interneten keresztül, és áhítozva várják a legközelebbi találkozást.

A vég fogalmának ez az ambivalens volta teljes mértékben jelen van Márk evangéliumában. Az írat legrégebbi változata a 16,8 verssel fejeződik be. Az asszonyokat az üres sír láttán döbbenet és remegés fogja el, és az angyal utasítása ellenére senkinek sem mondanak el semmit. Későbbi kéziratok teszik csak hozzá a 16,9-20

Református templom Serke

verseket, melynek végén a tanítványok mennek, hirdetik az igét, és az Úr munkálkodik általuk.

Amikor az evangélista – a mi számunkra talán – után az asszonyok félelmének hangsúlyozásával fejezi be az evangéliumot, érzékeltetni akarja azt a lelkiállapotot, amelyben voltak. Szereztett mesterük meghalt, a feltámasztásában még nem voltak képesek hinni.

Amit az angyal mondott nekik, egyszerűen hihetetlen dolognak tűnt. A szerző mesteri munkáját érzékelteti ugyanakkor, hogy ezen félelmet és rettegést a feltámadás örömhírének hirdetése, tehát maga az evangélium oldja fel. Hiszen az első keresztyének számára éppen ez jelentette az evangéliumot. Ezt fejezi ki Pál egy régi hitformula idézésével, melyben az evangéliumot juttatja a korinthusiak eszébe, miszerint Krisztus meghalt a mi bűneinkért, de a harmadik napon feltámasztatott (1Kor 15,1-5). Márk evangéliuma olvasójának itt az írás eleje kell, hogy eszébe jusson: Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete. A félelem feloldása az evangélium, az örömmel által történik meg. Márk evangéliuma így olvasható állandóan körkörös formában. Utalva ezzel akár arra is, hogy az ember élete állandóan tele van félelemmel, kihívásokkal, megpróbáltatásokkal. De mindezeket a próbákat Jézus Krisztus evangéliuma által tudja megharcolni a keresztyén ember.

Az egyházi év vége jelentse a mi számunkra is elsősorban a reménység kezdetét. Annak a reménységnek kezdetét, hogy Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumával indulhatunk el az új egyházi esztendőbe is. A feltámadás és az örök élet reménysége az, ami a hétköznapi élet új erőt ad számunkra, és hirdeti így a kegyelmi idő jelenvalóságát.

Ficzere Tamás

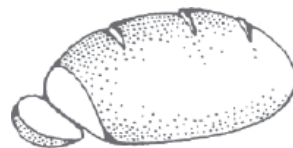

A Szeretnaptár 2014-es kiadása (4,- euro) és a Református Újság (4,50 euro) a 2014-es évre már rendelhető szerkesztőségünk címén:
076 74 Drahnov-Deregyő 216, Tel.: 056/6395396,
E-mail: ladislavcsoma@gmail.com.

A megrendeléseknek beérkezésük sorrendjében teszünk eleget.

Csoma László

Nemcsak kenyérrrel él az ember

Olvasandó: Jób könyve 30. része

„Amikor azonban meghallották az ÚRisten hangját, amint szellős alkonyatkor járt-kelt a kertben, elrejtőzött az ember és a felesége az ÚRisten elől a kert fái között. De az ÚRisten kiáltott az embernek, és ezt kérdezte: Hol vagy?” (1Móz. 3, 8-9)

Ádám és Éva bűnbe esése után először találkozik úgy Istennel, hogy hívja őket az Úr, mert nincsenek a helyükön. Elbújnak. Ennek következményeként azóta keresi a helyét minden ember ebben a világban... Kezdhethém ezzel a tetszetős általánosítással is Jób nagy beszédének utolsó előtti fejezetét áttekintő gondolataim írását. Tény, hogy kevés ember találja meg az életben azt a helyet, ahol jól érzi magát, vagy ha meg is találja, akkor sincs rá garancia, hogy élete végéig ott maradhat, hogy nem veszítheti el, hogy azon a helyen nem érheti semmi baj, veszteség. Jób erre a realitásra mintha nem gondolt volna megpróbáltatása idejéig. De előbb vagy utóbb eljön az eszmélés ideje... S nemcsak Jóbnak!

A Jubileumi kommentárban többek között ezt is olvassuk a Jób. 30:1-8-ról: „A senkik tiszteletlensége. Leírja azt a megvetést és gyalázatot, amelynek ki van szolgáltatva, nem is volt barátainak, hanem a legselejtesebb csőcseléknek részéről...1: Most pedig. A beszéd négy perikópája közül három kezdődik ezekkel a szavakkal. A hajdani hónapok kiemelésére szolgál vö 29:2. Nevetnek rajtam, ellentéte a 29:24-ben mondott rájuk mosolyogtam kifejezésnek. Itt a gúny, ott a nyájas szeretet kifejezése. – 1b: akik fiatalabbak nálam. Milyen más volt a fiatalok viselkedése egykor! Vö. 29:8. – 1c: Akiknek apját arra sem méltatta, hogy nyáját a juhászokkutyákkal együtt őrizzék. – 2: Az apák említésével csak a fiaikat akarta jellemezni. – 2b: Gyenge, korcs, beteges teremtetések ezek, akik még kétkezi munkára is alkalmatlanok. – 3 skv.: az eredeti szöveg nagyon nehezen érthető. – 4: Sós ízű füvet tépnek. – 5 skv.: Megvetett állapotukat más oldalról mutatja be. Ha ezek a minden emberi közösségből kizárítottak oduikból előbújnak, tolvajként kergetik el őket s emiatt félelmes völgyekben, sziklarepedésekben húzzák meg magukat. – 7: Ordítóznak, mint az éhes vadzamarak és csalánok közt (kutyatej?) verődnek össze. – 8: Megvetett állapotuk teteje, hogy névtelenek. Itt hasonlóság van a 24:4-8-ban bemutatottakkal. Ott azonban Jób elnyomottaknak látja őket,

itt pedig züllött, romlott voltukat hangsúlyozza és az iránta kimutatott megvetésüket nehezményezi. Valószínűleg Edom őslakosainak maradványairól van itt szó, akiket mindenki gyűlöl és megvet, akik viszont minden alkalmat megragadnak, hogy gyűlöletüket és kárörömüket egy valamikor köztiszteletben álló ember iránt kimutathassák, annál is inkább, mert ezt büntetlenül tehetik. Az ilyenek dühének és gyűlöletének védtelenül kiszolgáltatva lenni a legkeservebb sors, amely egy előkelő gondolkodású embert érhet”. Ám ha most ide tesszük Jézus Krisztusnak a Mt. 22:36-40-ben leírt tanítását...: „Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben?” Jézus így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és a nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták.” ...akkor nagyon könnyen megértjük, miben tér el az Ótestamentum az Evangéliumtól, hogy miért nem lehet Jóbot keresztyén példaképpé tennünk, miért kell Urunktól megtanulnunk szótlánul elviselni a szenvedést, s hogy milyen korlátolt szeretettel szeretjük felebarátainkat...

A továbbiakban is azért panaszkodik, mert „ettől a csőcseléktől kell gúnyt és durva bánásmódot eltűrnie csak azért, mert Isten összedöntötte boldogságát s mintegy rohammal mindenét elragadta. Gúnydalokat énekelnek róla és szóbeszéd tárgyává teszik. ...mert íjam húrját meglazította és megalázott engem. Az alany: Isten. Az íj húrjának meglazítása az erő pusztulását jelenti, vö. 29:20. Mások a héber jätär szót sátoroktél értelemben fordítják. A kötél meglazításával kezdődik a sátor lebontása, ami a halálnak a képe, vö. 4:21. 12-15: Változatos képekben mutatja be a csőcseléknek a szerencsétlen ellen egyre fokozódó arcátlan, erőszakos tolkodását. Miután az előlük menekülőhöz utat törnek maguknak, gyűlölködő vádlóként sűrű csapatokban állnak jobbjá felől, majd a menekülést lehetetlenné téve elgáncsolják. Ahogy a tört részen árad befelé az ellenség az ostromló városba, úgy özönlenek ezek Jób ellen”. (Jubileumi k.) Miközben nem vitatjuk, hogy az elmondottak meg is történhetek, azt a változatot sem zárhatjuk ki, hogy Jób itt inkább elképzeli, mit mondanak róla az emberek. S nem

védekezhet gúnyolódásuk ellen, hiszen a dogma szerint büneiért bünteti Isten. Nem logikátlan tehát részéről a 16-23-ban Isten kegyetlenségéről beszélni, habár az Istenfélő ember ezekkel a szavakkal nem Isten iránti tiszteletéről tesz bizonyosságot. „Ilyen változások után a legborzalmasabb szenvedések idejét éli: éjjel-nappal kínozza a testét megemésztő betegség. Isten porba vetette, de hiába kiált hozzá segítségért, mert Isten kegyetlen ellenségként viselkedik, aki őt, csakúgy, mint a vihar a száraz ágat, diribdarabokra fogja összetörni.” (Jubileumi k.)

30:24-31. Kérdezhetnének Jóbbal: „Ilyen helyzetben ne legyen az embernek panaszkodni, részvétet várni kedve, különösen, ha egykor maga is gyakorolta a szenvedőkkel az együttérzést?” (Jubileumi k.) Igen. De csak akkor, ha tudjuk, vigasztalást csak Krisztus tud itt nyújtani.

Ima: Imádkozunk a 7. Zsoltár verseivel: Dávid éneke, amelyet a benjámini Kús miatt énekelt az ÚRnak. URam, Istenem, hozzád menekülök! Szabadíts meg üldözőimtől, és ments meg engem, hogy szét ne tépijenek, mint az oroszlán, szét ne szaggassanak menthetetlenül. URam, Istenem, ha ilyeneket tettem: ha álnokságot követtem el, ha rosszul bántam jóakarómmal, ha kifosztottam, aki ok nélkül bántott, akkor ellenség üldözzön, és érjen utol engem, tiporja földre életemet, tapossa porba dicsőségemet! (Szela.) URam, lépj elő haragodban, szállj szembe dühös ellenségeimmel! Kelj föl, szolgáltatass igazságot nekem! Gyülekezzenek köréd a népek, te pedig foglalj helyet fölöttük a magasban! Az ÚR ítéletet tart a népek fölött. Adj nekem igazat, URam, hiszen igaz és feddhetetlen vagyok! Vess véget a bűnösök gazságának, és bátorítsd az igazat, szívek és vesék vizsgálója, igazságos Isten! Az én pajzsom az Isten, aki megszabadítja a tiszta szívűeket. Igaz bíró az Isten, olyan Isten, aki mindennap büntethet. Már megint kardját élesíti a gonosz, íját feszíti, és céloz. Pedig őt találja el a halálos fegyver, a tüzes nyilak, amelyeket készít. Ha rosszakarat fogamzik meg benne, nyomorúságot hordoz, és csalódást szűl! Vermet ás, jó mélyet, de maga esik a gödörbe, melyet készített. Visszahárul fejére a nyomorúság, erőszakossága saját fejére száll. Hálát adok az ÚRnak, mert igaz ő, zengem a felséges ÚR nevét. Ámen

-id. f.

„Mindent megfontoltam, és meggondoltam.”

- írta I.Ferenc József császár és apostoli király abban a kiáltványban, amelyben 1914. július 28-án bejelentette alattvalóinak, hogy Bécs hadat üzent Szerbiának.

Charles Tisseyre, a francia parlament képviselője könyvet írt a háború kitörésének körülményeiről: „... *Tisza István volt az egyetlen vezető államférfi Európában, aki komolyan szót emelt a háború ellen.*” A merényletet követő koronatanácson azonban azok az - akkor még osztráknak számító - nemzetiségi politikusok szavazták le, akiknek hazája később a győztes államok között szerepelt, és Magyarország háborús szerepének a világ közvéleménye előtti félreértelmezésében aktív szerepet játszottak.

A magyar katonák hősiezen küzdöttek óriási véráldozatot hozva minden fronton. A háború kimenetele közismert, a ma élő nemzedék, akiknek nagyapái harcoltak a szerb, olasz, orosz, román hadszíntéren azonban nem feledkezhetnek a háború áldozatairól.

Ezért a Református Tanulmányi Központ tanulmányi kirándulást szervez az osztrák-olasz-svájci hármashatárhoz, ahol a 29. magyar Loudon gyalogezred katonái védték a határt 1915-1918 között 2757 méter magasságban egy lépést sem hátrálva.

A tervezett időpont 2014. július. További tájékoztatást a 0908 035 094-es telefonszámon, vagy a csoma@copusnet.net E-mail címen kapható.

Csoma L

Pályázati felhívás

A Vajáni Református Egyházközség a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház 3/2013-as számú, a lelkészek választásáról szóló törvénye 6.§(2) bekezdésével összhangban, pályázatot hirdet a megüresedett lelkészi állás betöltésére.

A gyülekezet - melynek liturgiában használt nyelve a magyar - a lelkésznek biztosítja a teljes gyülekezeti fenntartású lakhatást, az egyéb juttatásokat pedig díjlevélben határozza meg. A gyülekezet elvárja a gyülekezeti lelkészi szolgálattal járó általános szolgálatok teljes körű és önálló ellátását, az egyházmegye iskolájában (mely a gyülekezet területén van) a hitoktatás végzését, valamint, hogy a pályázó zenei ismeretekkel rendelkezzen. Az egyéb szolgálatokat pedig díjlevélben határozza meg.

Pályázhatnak mindazon lelkészek, akik teljesítik a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház általános érvényű belső jogszabályai idevonatkozó rendelkezéseit. **Benyújtandó dokumentum: részletes önéletrajz a lelkészi szolgálatban eltöltött évek feltüntetésével. Pályázati határidő 2014. február 28.**

A pályázatokat magyar nyelven az alábbi címre kell beküldeni:

Ungi Református Egyházmegye Esperesi Hivatala
076 77 Vel'ké Slemence č. 145

Református Lelkészi Hivatal Vaján 076 72 Vojany

A pályázattal bővebb információt a gyülekezet gondnokai nyújtanak, kiknek elérhetősége:

Czinke István - tel: 0907 937 755 valamint

Ladányi Benjámin tel. 0908 382 178.

BIBLIAOLVASÓ

v e z é k f o n a l

1.	V.	Zsolt 18,21-37		1Pt 4, 7-11
2.	H.	Zsolt 18,38-51	D E C E M B E R	1Pt 4,12-19
3.	K.	Zsolt 19		1Pt 5, 1-9
4.	Sz.	Zsolt 20		1Pt 5,10-21
5.	Cs.	Zsolt 21		2Pt 1, 1-9
6.	P.	Zsolt 22, 1-19		2Pt 1,10-21
7.	Sz.	Zsolt 22,20-32		2Pt 2, 1-8
8.	V.	Zsolt 23		2Pt 2, 9-16
9.	H.	Zsolt 24		2Pt 2,17-22
10.	K.	Zsolt 25, 1-11		2Pt 3, 1-7
11.	Sz.	Zsolt 25,12-22		2Pt 3, 8-13
12.	Cs.	Zsolt 26		2Pt 3,14-18
13.	P.	Zsolt 27		1János 1, 1-4
14.	Sz.	Zsolt 28		1Jn 1, 5-10
15.	V.	Zsolt 29		1Jn 2, 1-6
16.	H.	Zsolt 30		1Jn 2, 7-11
17.	K.	Zsolt 31, 1-14	1Jn 2,12-17	
18.	Sz.	Zsolt 31,15-25	1Jn 2,18-25	
19.	Cs.	Zsolt 32	1Jn 2,26-29	
20.	P.	Zsolt 33	1Jn 3, 1-6	
21.	Sz.	Zsolt 34, 1-11	1Jn 3, 7-12	
22.	V.	Zsolt 34,12-23	1Jn 3,13-17	
23.	H.	Zsolt 35, 1-16	1Jn 3,18-24	
24.	K.	Zsolt 35,17-28	1Jn 4, 1-6	
25.	Sz.	Zsolt 36	1Jn 4, 7-12	
26.	Cs.	Zsolt 37, 1-20	1Jn 4,13-17	
27.	P.	Zsolt 37,21-40	1Jn 4,18-21	
28.	Sz.	Zsolt 38	1Jn 5, 1-5	
29.	V.	Zsolt 39	1Jn 5, 6-12	
30.	H.	Zsolt 40	1Jn 5,13-17	
31.	K.	Zsolt 41	1Jn 5,18-21	

Gályarab prédikátorok nyomában

Tanulmányi kirándulás 2014. május 18-23.

A Szlovákiai Magyar Református Lelkészek Egyesülete tanulmányi kirándulást szervez 2014.május 18-23-án a gályarab prédikátorok nyomában a Deregnyő-Pozsony-Bécs-Gráz-Trieszt útvonalon. Vissza a Porec - Pula - Labin - Abbázia - Budapest - Deregnyő útvonalon. Részvételi díj 340 Euró, amely tartalmazza az autóbussz költséget, szállás és a reggeli, vacsora árát.

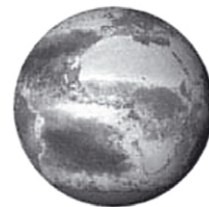
Jelentkezni lehet a következő telefonszámokon:

056 63 95396 és a 0908 035 094,

és a csomalaszlo@centrum.sk e-mail címen.

Csoma László a SzMRLE elnöke

VILÁGOLDAL

Hitről hívőknek

1517-2017 – a múlt és a jövő meghatározó dátumai Európában és a nagyvilágban

ZÜRICH: NEMZETKÖZI KONGRESSZUS A REFORMÁCIÓ 500. ÉVFORDULÓJA ELŐKÉSZÍTÉSÉRE

(Zürich/Berlin – 2013.10.07. – epd.de; EKD.de; reformiert-info.de; ref.ch/hauptseiten/aktuell/news; KVHM.hu – Dr. Békefy Lajos)

Az Európai hitújítás és a kulturális növekedés fáklyahordozói

1517-2017 – két mérföldkő, egyik mögöttünk, másik előttünk. „Mögöttünk” Lutherrel, a wittenbergi vártemplommal, a kitűzött 97 vitatétellel, meg Genf reformátorával, Kálvinnal, és Zürich hitújítójával, Zwinglivel, s megannyi lelki-szellemi kiválósággal. Magyar földön pedig Kassa, Buda, Debrecen prédikátorával, Dévai Bíró Mátyással, meg a „kálomista” egyházalapítóval, Debrecen evangéliumi fáklyavívőjével,

MÉLIUSZ JUHÁSZ PÉTER

Méliusz Juhász Péterrel, vagy a Dráva-mente énekszerzőjével, Sztárai Mihállyal. Hála az ajándékozó Istennek, van kikkel folytatni a sort, akik az Ige szövétnekének őrizői voltak: Szegedi Kis Istvánnal, meg a kolozsvári tudós prédikátorral, Heltai Gáspárral, na meg a bibliafordító gönci tiszteletessel, Károli Gáspárral, aki Lutherhez hasonlóan rövid idő alatt, emberfeletti, istenáldotta munkával szólaltatta meg gyönyörű anyanyelvünkön az isteni Igét, s emelte költői magaslatokra édesanyánk szavait. S a sort hosszan lehetne sorolni azokkal a svájci, német, holland, skót és más nemzetiségű kiváló, Luther és Károli-szabású evangélikus, református férfiakkal, akik a hitújítás Európát bevilágító fényének fáklyahordozóivá váltak saját szülőföldjükön, el egészen Litvániáig, Finnorszáig, vagy az itáliai katolikusság és az orosz és román ortodoxia határáig. Ennek a hatalmas, egyházat, irodalmat, kultúrát teremtő szellemi seregnek a máig érő alkotás-íveléséről ad majd számot 2017-ben, a reformáció 500. évfordulóján a közel 300 milliós világprotestantizmus nemzeti és nemzetközi szintű hálaadó és értékelő ünneplésben. A félévezredes évforduló méltó ünneplésének előkészítésére október első hetében Zürichben gyűltek össze 35 országból háromszázan, egyházi vezetők, hittudósok, egyháztörténészek, hogy három napon át intenzíven tárgyaljanak, tervezzenek, s készítsék elő a 21. század elejének ezt a jelentőségében

páratlan, egész éves ünnepség sorozatát. A Svájci Protestáns Egyházszövetség és a Németországi Protestáns Egyház szervezésében ülésező kongresszus nem csak azt veszi, vette számba, milyen hatással volt a reformáció századokon át az egyházakra és a társadalmakra Európában és azon kívül, hanem azt is, milyen feladatok várnak a 21. századi protestantizmusra a lelki-szellemi örökség méltó és aktív megőrzése érdekében. Vasárnap, október 3-án ünnepi istentisztelettel vette kezdetét a nagy volumenű összejövetel a zürichi Großmünsterben.

Evangéliumot a középpontba – irgalmasságot a siker és a karrier mellé!

A svájci egyházszövetség elnöke, Gottfried Locher és a német egyházi vezető, Nikolaus Schneider egybehangozva utaltak arra, hogy Európa protestáns egyházai együtt kívánják megünnepelni a jubileumot, amibe bevonják a nagyvilágban élő protestánsokat is. A svájci Locher nagy hangsúllyal emelte ki beszédében: „Evangéliumot a középpontba! Ez a reformáció üzenete. Felszabadító, boldogító üzenet”. A jubileumban hatalmas erőtartalék rejtőzik, s már most, az előkészületek során világszerte nagy lendületet ébreszt 2017 a protestánsokban – folytatta Locher. A német Nikolaus Schneider egyházelnök nem mulasztotta el, hogy emlékeztessen: a közös biznyságtétel annál is inkább jelentős a mai világban, mivel fennáll annak veszélye, hogy sokan megfélemedeznek vallási gyökereikről. „Azoknak, akiket a teljesítmény és a siker hajt, meg kell hallaniuk azt a másik hangot is, ami Isten irgalmasságáról szól. S azoknak, akiket fogva tart saját előítéletük és érdekeik kötöznek meg, meg kell hallaniuk a másik hangot, ami a felebaráti szeretetről szól” – emelte ki a jubileum fontosságát Schneider prézes.

„A jövőért emlékezünk”

Ezt a mottót adta Locher az egész kongresszusnak. A reformátori üzenetek alapján ma azt a kérdést kell feltenni, hogyan is állunk az igehirdetés világosságával, közérthetőségével. A hitújítás egyházai nem önmagukat, nem is egymást ünneplik majd. A reformáció az egyetlen egyház megújításáról szól és szól. Schneider kiemelte: a reformáció jubileuma páratlan missziói alkalom is. Megmutathatjuk, elmondhatjuk, hogy a reformáció egyházainak van üzenetük a 21. század embereihez. És képes hozzájárulni ahhoz, hogy a világ megőrizhesse jövőképességét – érvelt az egyházelnök. Az előkészítő kongresszuson számos közismert keresztyén személyiség is részt vesz és felszólal. Így a korábbi anglikán

főpásztor, Rowan Williams volt canterbury érsek, Kurt Koch kardinális, a Keresztyén Egység Előmozdítása Pápai Tanácsának elnöke, Olaf Fykse Tveit, az Egyházak Világtanácsának főtákará, és Margot Käßmann volt evangélikus püspöknő, ma az EKD Tanácsának nagykövete. 2008-tól a Német Protestáns Egyház meghirdette a Luther-évtizedet, 2009-ben születése 500. évfordulója alkalmából Kálvin-évet tartottak a világprotestantizmusban. 2019-ben pedig Zwingli év lesz, amikor is a zürichi reformátor 500 évvel azelőtti beiktatására emlékeznek majd hazájában és a nagyvilágban. 2017-ben és addig is mi, magyar protestánsok is hálás szívvel énekeljük együtt a két egyház lelki himnuszát, az Erős vár a mi Istenünk-et, s a Tebenned bízunk-at...

Isten hozott Tångagärdeben

A Nyugat-Európai Magyar Protestáns Gyülekezetek Szövetsége a svédországi magyar protestánsok gyülekezeti otthonában, Tångagärden tartotta meg éves találkozóját.

„Isten hozott” – ez a magyar felirat köszöntötte a bejáratnál az érkező vendéget, majd szembetalálkozott az alkalom házigazdáival, a lelkipásztorral és feleségével. Enikő és Pali itt élnek már három éve vezetik a svédországi magyar gyülekezeteket, és a magyar gyülekezetek lelkesi hivatalát is. A gyülekezeti ház az év folyamán számos vendégnek ad otthont.

Idén mintegy harmincan mentek el Nyugat-Európából erre a 2013-as évi találkozóra és a Szövetség közgyűlésére

Tångagärde. Érkeztek gyülekezeti képviselők Svájcól, Németországból (4 gyülekezetből), Angliából, Franciaországból, Finnországból, Észtországból és természetesen Svédországból, de volt egy teológiai hallgató Magyarországról is.

A találkozó programja igen változatos volt, a konferencia nem csak ülésezéssel telt, hanem kirándulást is magában foglalt. Végül az alkalom egy közös, gyülekezeti istentisztelettel zárult, amelyet egy kis, svéd evangélikus templomban tartottak, ahol a magyar gyülekezet tagjai rendszeresen találkoznak. AZ istentisztelet végén a svédországi gyülekezet országos gondnoka bejelentette, hogy a tångagärdei magyar gyülekezeti otthon a nyugat-európai magyar gyülekezetek „sajátjuknak” is tekinthetik és – egyeztetés után – bármikor jöhetnek ide csoportokkal, vagy magánkirándulás keretében is.

A közgyűlés tartalmából

Az első este ismerkedési est volt, sok érdekes, személyes beszámolóval, majd esti áhítat következett. A második nap a közgyűlés „munkanapja” volt. Ennek keretében, a reggeli

áhítat után, a Szövetség megválasztotta új Választmányának tagjait, -10 rendes tag és 4 póttag- a megbízatásuk 3évre szól. Ezután a svédországi Magyar Konzulátus küldöttei adtak tájékoztatást, majda gyülekezetek beszámolójára került sor. Ezúttal Finnország és Észtország küldöttei is megjelentek.

A nap folyamán megbeszélték a Kárpát-medence magyar egyházaival való kapcsolatokat is. Végül, a nap ismét áhítattal zárult, melyet a budapesti teológus tartott, majd vetített képes összeállításban elevenítették fel azelőző konferenciákat és találkozókat Nyugat-Európai Magyar Protestáns Gyülekezetek Szövetségének tagjai.

Kirándulás keretében a Gökhem 1100 körül épült szép kolostortemplomát tekintték meg az egybegyűltek, majd a Hornborgasjö madár-rezervátumot, továbbá Varnhem régi, szép templomát és cisztercita kolostorának romjait is. Flämslättnben a skari püspökség tanulmányi központjában ebédelhettek, majd Skara impozáns templomát és a vidéket megcsodálva tértek vissza szállásukra.

A Nyugat-Európai Magyar Protestáns Gyülekezetek Szövetsége jövőre Németországban szeretné megrendezni évi találkozóját és közgyűlését, és hálásan gondol vissza a vendégszerető svédországi gyülekezetre.

Varga Pál, nyugalmazott lelkipásztor, Heilbronn
/reformatus.hu

Egy kis mosoly

Két rendőr megkérdezte a papot, miért van begipszelve a lába.

- Amikor léptem ki a tusolóból, megcsúsztam, és eltört a lábam.

- Amikor elment:

- Te, mi az a tusoló? - kérdi az egyik rendőr a másiktól.

- Nem tudom, te jársz templomba!

Két jehovista megszólít egy embert a buszmegállóban.

- Uram, akar ön Jehova tanúja lenni?

Mire az ember:

- Elnézést, de nem láttam a balesetet!

-forrás: internet-

GYÜLEKEZETEINK életéből

Lelkészbeiktatás – Alsómihályi

Isten kegyelméből, az Alsómihályi, Legenyei és Bistei Egyházközségek számára, az idei szeptember 29-e különösen áldott nap volt, amikor is, kilenc év közös szolgálat után, a helyi lelkipásztor Györky Szilvia beiktatására került sor. Az ünnepi istentiszteleten egyetemes egyházunk püspöke, Fazekas László szolgált, az 1Thessz 1,1-2 és 6-8 versei alapján. Igehirdetésében kiemelte, hogy nem csupán

a thesszalonikai-, de az alsómihályi- és a hozzá tartozó gyülekezetek egy egységet alkotnak, ahonnan terjedhet az evangélium, és közel kerülhet más emberekhez is. A püspök úr buzdító szavai után a Zempléni Egyházmegye esperese, Molnár Elemér szólt a jelenlevőkhöz az 1Tim 6,12 alapján biztatva a helyi lelkipásztort a hit nemes harcának megvívására, majd a templom kulcsának és a gyülekezet pecsétjének szimbolikus átadása után, beiktatta hivatalába a lelkipásztort. Ezután egyetemes egyházunk főgondnoka, Fekete Vince köszöntötte a beiktatott lelkipásztort a Jn 10,14 szavaival, hangsúlyozva, hogy olyan pásztorunk van, aki ismeri övéit, és jó olyan

pásztorhoz tartozni, aki mindig hazatereleli a rábizottakat.

A három gyülekezet képviselőiben a gondnokok, Szarvas Jolán (Biste), Jánosik Tibor (Legenye) gondnokok és Tarbaj Igor (Alsómihályi) gondnok-helyettes átadták a gyülekezetek ajándékát, az erre az alkalomra készítettett új szolgálati palástot, majd egyenként igeverssel, rövid beszéddel tolmácsolták a gyülekezetek jókívánságait.

Az ünnep fényét emelte a helyi alkalmi ökumenikus, fiatalokból álló énekeszoport rövid gitárkíséréssel elő-

adott műsora, valamint Mátyás Hudák Katalin éneke. A beiktatott lelkipásztor ezután az 1Kir 3,9 alapján mondta el székfoglaló igehirdetését, amelyben elmondta, hogy minden fiatal lelki-

pásztor kísértése a nagy tervek és tettek megvalósítása, ám a valóságban nem lehet figyelmen kívül hagyni az Isten kegyelmét, a gyülekezetek lelki állapotát, és mindenképp felelt komoly kérdés, hogy tud-e a lelkipásztor különbséget tenni a jó és rossz között. Ezért kérte ő is az Úrtól, hogy minde- nek előtt, bölcsességgel áldja meg, hiszen mind nőként, mind fiatakként, áldást hordoz magában az, ha az ember meg tud állni hitben, bölcsességben és alázatban.

Az igehirdetés után ismét a helyi fiatalok éneke, majd Ivana Majorošová és Jánosik Éva verse hangzott el, magyar és szlovák nyelven. A meghívott vendégek közül a Zempléni- és Ungi-, valamint az Abauj-Tornai Egyházmegyéből és a magyarországi Zempléni Egyházmegyéből érkezett lelkipásztorok egy-egy igeverssel köszöntötték a beiktatott lelkészt, továbbá Biste testvérgyülekezete, Füzérkajata képviselőiben a helyi polgármester asszony és gondnoknő mondták el köszöntő beszédüket, és adták át a gyülekezet ajándékát. Alsómihályi polgármestere, Ing. Daniel Ceran a község nevében emelt szót, és kért áldást a lelkipásztor szolgálatára.

Az istentisztelet végeztével, a meghívott vendégek a helyi kultúrházban közös ünnepi ebéden vettek részt, ahol Györky Szilvia lelkipásztor és Lacko Ibolya presbiter átadta a gyülekezet ajándékait egyházunk előljáróinak.

Az áldott alkalomért legyen Istené a dicsőség!

Lacko Ibolya, fotó: Györky Marián

Beiktatás - Alsómihályi

TEST és LÉLEK

Vigtelke eredeti források alapján 1472-ben a Bebek családe volt, temploma 1785-ben épült. Azóta nyújt hajlékot

Kun Ágnes Anna operaénekesnő, Nyéky Miklós lelkipásztor és Bokros Gyula gondok aki versét énekelve adta elő és köszönte meg a szereplést

a lelki üdvre vágyó vigtelkei, szalóci és környékbeli, vagy éppen távolabb eső helyekről, országokról vagy földrészekről idelátogató református, ökumenikus szinten pedig más felekezetekhez tartozó testvéreknek. Ennek szellemében gyűltek össze 2013. augusztus 24-25-én (szombaton és vasárnap) a Szilicei- és Pelsőci-fennsík ölelésében fekvő Vigtelke hús patakja partjánál fiatalok és idősebbek, munkában megfáradt emberek, hogy megpihelve erőt merítsenek további munkálataikhoz, és lelkileg felüdüljenek. Szombaton „főzőverseny” keretén belül mérték össze

Résztevők egy csoportja

szakács-tudományaikat a helybeli és környékbeli, sőt magyarországi testvértelepülésünkről is ide érkező barátaink. A jobbnál jobb falatok mellett dal- és táncprodukciók szórakoztatták a nagy számban egybegyűlteket.

Másnap a református templom harangja istentiszteletre és úrvacsorára hívogatta a híveket – az új kenyérért adtunk hálát. Igével beosztott lelkészünk, Nyéky Miklós szolgált az 1Korintus11,27-32 alapján. Az augusztusi meleg napsugártól fűtött ünneplő tömeg testben majdnem teljesen megtöltötte kis templomunk padjait, de áhitat is belengte ezen isteni hajlék hűvös levegőjét. Ezt még fokozta a testvértel-epülésünkről, Dunavarsányból származó vendégünk, Kun Ágnes Anna operaénekesnő. A gyülekezeti éneklést Gounod, Mozart, Rossini és Bellini áriái váltották. Ezen törekeny termetű hölgy olyan mély és magas hangokat tudott előcsalogatni az énekelte művekből, hogy a jelenlevők a templomi előadás ellenére vastappsal jutalmazták érte. A

Szeretevendégség

zongorakiséretet maga a lelkészünk nyújtotta hozzá szintén mesteri módon.

Ezen ünnepség szeretevendégséggel zárult a helyi kultúrház nagytermében, ahol is baráti beszélgetésben – stílusos cigányzene mellett – méltattuk a kötődéseket, Szalóc, Vigtelke és Dunavarsány polgárai között, megegyezve ennek megtartásában és elmélyítésében.

Végül álljon itt néhány sor az énekkölteményből, melyet e sorok írója az ünnepség tiszteletére szerzett: *A nagyhegyek lábához simulva, Meghúzódva egy templomocska áll, Kívülből fehérre meszelve S benne egy lelkész halkán orgonál s báránykáira vár...*

Az Istentől ihletett barátság örökké tartó!

Bokros Gyula, vigtelkei gondnok
Foto: Ing. Vidinszky István

Idősek köszöntése Kisgérésben

„...nem hagy benneteket erőtlökön felül kísérteni.” (1 Korinthus 10,13)

Immár hagyománnyá vált, hogy községünkben az idős testvéreket köszöntötték. 2013. október 20.-án a harang hívó szavára igyekeztek templomba az idős testvérek. Isten-tisztelettel kezdődött az ünnepség. Utána versekkel és énekekkel kedveskedtek nekünk a fiatalok. Nagyon szép és megható ének volt, amit meg is kaptunk nyomtatásban.

A tiszteletes Úr szeretetvendégségre invitálta a jelenlevő időseket. Mi nagy örömmel engedtünk a meghívásnak, ahol a parókia nagytermében már terített asztal várt minket. Mielőtt hozzákezdünk volna a lakmározáshoz, Blanár Erik lelkipásztor egy szép verssel köszöntött bennünket:

Joó Sándor: NEM VAGY FELESLEGES
(Az Istenre hagyatkozás boldog időszaka)

Fejed felett hát elszálltak az évek,
s az ifjúság olyannak tekint,

mint kit itt felejtett az idő.
Ne bánd, most élted legszebb kora jó.
Az idő, ama nagy aranymosó,
a hétköznapi homokjából
mosta ki a lelked aranyát,
s most szelíd, de sugárzó fényével övezi
még hátralévő éveid sorát.

Az aranyérc nehéz, s te ezért
érezd hát az öregség súlyát.
Ne bánd, csak dalolj vígan, boldogan.
Az Úrnak érett gyümölcsre is szüksége van.
Tavaszi, nyári őszi nélkül mit sem ér,
de legszebb a tél: ruhája hófehér.
Virág, kalász, gyümölcs kezdet csupán,
A szemlélődő pihenését az életfán
A tél halk hóesése hozza meg.
Hidege nem gyötör, ha a szíved meleg.

S ha öreg csontjaid oly gyakran fájnak,
Ez is csak ígérete egy újabb csodának.
Gyerekkorodban is fájt a növekedés,
Most belső, drágább lényed növekszik.
Lelked nemsokára szárnyát bontogatja,
S hogy merre szállj, az utat megmutatja.

Ne bánd, ha munkaerőd nincsen,
Csak szemlélj a drága kincsen,
Mit az Úr adott az aranykorhoz néked,
Ne irigyeld, ki hasznos munkát végez,
Napjaidhoz büszke célt, ó, ne keress!
Míg szeretni és imádkozni tudsz,
Nem vagy felesleges!

A református egyház mellett működő nőszövetség újra hozta a formáját. Az elmaradhatatlan töltött káposztájuk újra nagy sikert aratott, majd a finomabbnál-finomabb házi süteményekkel kedveskedtek nekünk. A szemnek is szép látvány volt, de lehetetlenség volt mindegyiket megízlelni, annyi sokféle volt. Közben mi jókat beszélgettünk asztaltársainkkal. Mi ezúton mondunk köszönetet a szíves vendéglátásért.

Hegedűs Erzsébet

Idősek otthonába vitt cipők

Isten iránti hálával gondolunk vissza az idei újkönyér ünnepére, amelyhez a Magyar Református Szeretetszolgálat kezdeményezésére valamennyi határon túli nemzetrész csatlakozott.

Nagy örömmel szolgált, hogy a Kárpátaljáról, Erdélyből, Szlovéniából, Felvidékről és Magyarországról (Hajdúnánás) adományba kapott lisztből megsüttettük azt a 200 cipót, aminek

különleges üzenete és története volt augusztus 20-án. A Debreceni Virágfesztivál keretében szervezett program keretében Bosák Nándor és Bölcskei Gusztáv Püspök urak a nagytemplom előtt megáldották a város kenyerével együtt a mi „nemzeti cipőinkat”. Hisszük, hogy áldásban volt részük azoknak az erdélyi (partiumi) gyerekeknek is, akik meghatódottan tartották kezükben az összefogás és összetartozás jelképeit. A virágkarnevál bicikliseivel együtt, mintegy ötven önkéntesünkkel két idős otthonban adtuk át a cipőket. Az erdélyi gyerekek tartalmas műsora mindkét helyen megteremtette azt az ünnepi hangulatot, ami még érzékletesebbé tette apró gesztusunk lényegét: a történelem szétszakíthat, de mi az összetartozást akarjuk erősíteni.

Köszönjük, hogy adományukkal egyben hagyományt is teremtve, ezt az ünnepi érzést tették maradandóvá!

Balogh Barnabás, lelkes-igazgató

Lángos sütés a spliti Új Magyar Kulturális Központban

Az Új Magyar Kulturális Központ tagjai 2013. szeptember 26-án újult erővel kezdték meg munkálkodásukat. A nyári szezon utáni találkozás beszámolókkal indult, kinek-kinek hogyan telt a „szünidő”, valamint a Központ tagjai nagy vonalakban összeállították éves tervüket, megbeszélték céljaikat, lehetőségeiket, foglalkozásaik és összejöveteleik részleteit.

A tanácskozások és egyeztetések után 2013. október 20-án,

vasárnap 18:00 órai kezdettel szinte teljes létszámban gyűltek össze a Központ tagjai egy kis finom magyar lángos kóstolásra. Polozsányi Szilviának és Kollár Viktóriának köszönhetően a jelenlévők mind a tíz ujjukat megnyalhatták az ízletes lángos után, melyet fokhagymával, reszelt sajttal és tejföllel tálaltak a konyhában szorgoskodók. Eme alkalommal azonban nem csak a gyomruknak kedveskedtek az egybegyűltek, hanem a Központ két születésnapos kislány tagjának is, Rupčić Lénának és Pincolić Szofinak. Énekel, tortával, virággal, kis meglepetéssel köszöntötték őket.

Kellemesen telt az este, rengeteg beszélgetéssel, kacagással és

jókedvvel; öröm volt újra együtt lenni. Az idősebbek és fiatalabbak közti beszélgetésektől, a régen látott barátok csevelyétől, gyerekek zsvalyától volt hangos a Központ klubhelysége.

Reményekkel és tervekkel tele néznek a spliti Új Magyar Kulturális Központ tagjai egy újabb időszak elé, és Isten segítségével bizakodva kezdenek hozzá a közös működéshez gyerekek, fiatalok, felnőttek és idősek egyaránt, hogy még sok ilyen kellemesen eltöltött alkalmat tudjanak szervezni, megélni.

Írta: **Režić Annamária**

Vadas-parkban a deregnyői hittanosokkal

Majdnem két évtizede kezdődött az évenkénti hittanos kirándulás, amelynek célja, hogy a lehetőséget biztosítson egymás jobb megismerésére azoknak a gyerekeknek, akik különböző iskolákba járnak. A deregnyői gyülekezet református gyerekei 4 alapiskolában tanulnak. Ez nagyban hozzájárul a közösség fellazulásához. Évszázadokon át a helyi egyházi alapiskolába jártak a község gyermekei, de 1920-as években az akkori csehszlovák állam iskolát épített a faluban azzal a szándékkal, hogy a jobb felszereltségre, az államnyelv jobb ismeretére, esetleg a felekezeti különbségre hivatkozva igyekeztek megosztani a nyelvhatáron fekvő község magyar lakosságát. Sajnos voltak, akik vélt személyes előnyökért hallgattak a megtévesztő ígéretekre. Sokak akkor sem tértek magukhoz, amikor gyermekeik a szlovák tanítási nyelvet nem ismerve egyre inkább hátrányba kerültek a magyar egyházi iskola diákjaival szemben. Ez a „nem látás” azóta is tart. Van egyházi

iskolánk, amelyik a régió talán legjobb iskolája, a szülők számára ez mégsem elég. Nem csoda, hisz legtöbben fel sem tudják mérni mit veszítettek az anyanyelvi oktatás elmulasztásával, mennyivel hiányosabb ismeretanyaggal rendelkeznek gyerekeik, mert nem tanultak magyar irodalmat, történelmet, kultúrát. Ezért elengedhetetlenül fontos, hogy a gyülekezeti környezet erősítse az összetartozás érzését, s a gyerekeket segítse egymás képességeinek, tulajdonságainak jobb megismerésében. Nyíregyháza vadas-parkja jó lehetőséget adott arra, hogy anyanyelven ismerkedjenek Isten teremtő csodájával, az élet sokszínű valóságával. Jó volt 2013. szeptember 28-án látni, milyen otthonosan mozognak a gyerekek az anyanyelvi környezetben. Önállóan tájékozódnak, vásárolnak, s örülnek annak, hogy nem kell félni esetleges nyelvi problémák miatt.

Csoma László

Múltidéző: Rozál hazatért

(Nt. Urbán Károly ref. Lelkész emlékére: Ne csak hirdessük a szeretetet, de cselekedjük is a jót!)

Halottak napján mindannyian lerójuk kegyeletünket elhunyt szeretteink sírjai előtt. A családtagok a rokonokkal együtt imádkoznak az élők sorából eltávozottak lelki üdvéért. Felidézük cselekedeteiket, hozzájuk fűződő emlékeiket, s nyughelyeiken elhelyezik a szeretet, a megemlékezés virágait.

Ezen a napon mindig több virágot viszek magammal, hiszen megállok a magányos sírok előtt is. A neveket olvasgatva találgatom: ki nyugszik ott. Ismertem? Emlékszem még rá? Így találtam rá a temető egyik zugában Rozál sírjára. Rozált mindenki ismerte és szerette a városban. Édesanyám sokat mesélt róla, de gyermekkori emlékeimben is elevenen él töpörödött, munkában megtört alakja, galambszelíd mosolya. Mindig úton volt. Vagy

dolgozni ment-, takarított a vegyesboltban, de magánházakhoz is járt-, vagy munkából jött, ám soha nem sietett. Mindenkihez volt pár kedves szava.

Hangyszorgos életének egyedüli ünnepnapjait a vasárnapi istentiszteleteken s az egyházi ünnepeken való részvétele jelentette. Ilyenkor egész lényét áhítat járta át, boldog volt, hogy kevés szabadidejét Istenével, annak hajlékában tölthette.

-Tudod, gyermek-, mondogatta nekem is-, itt jó helyen vagy. Isten az egyedüli, aki mindig veled van, és lesz életed utolsó órájáig.

Ám egy vasárnap Rozál nem jelent meg az Úr házában. A rá következőn sem. A hír gyorsan terjedt: Rozál beteg, kórházban van. Aztán megtudtuk, nem lehet rajta segíteni, menthetetlen. Nehéz körülmények között élő kis családja hazahozatta, hogy otthon ápolhassák, és az övéi mellől szólítsa el az Úr, ha eljön az idő... Akkoriban még a haldoklókat is megillette a tisztelet, hozzátartozói nem szakították ki őket

a családból, hogy bedugják az elfekvőkbe.

A gyülekezetből sokan meglátogatták, lelkésze többször is. Rozál hálás volt mindenért, csak az nyugtalanította, hogy a templomba nem tudott elmenni.

- Tiszteletes úr - mondta -, imádkozom innen a betegágyamból is a Teremtőhöz, adná meg nekem, hogy még egyszer templomban lehessenek.

Egy reggel megkondult a református templom harangja: Rozálért szólt.

A templomban ravatalozták fel, pedig a család kérni sem merté volna.

- Testvérem! - szólalt meg zengő hangon a lelkész. Az volt a kérésed, hogy még egyetlen egyszer eljöhess Isten házába. Hálával tölt el, hogy az ő szolgáljaként teljesíteni tudtam utolsó kérésedet.

Soha nem felejttem el azt a temetést: szem nem maradt szárazon. Rozál biztosan nagyon boldogan tért meg új, mennyei otthonába.

-Nyugodjál békében, Rozál néne-gondolom. S az utolsó két szál krizantémot az ő sírjára teszem.

Kissné Békési Júlia

Könyvajánló Karácsonyra

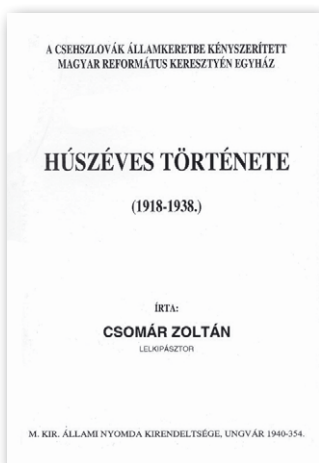
Szeretettel hívjuk fel Olvasóink figyelmét azokra a kiadványainkra, amelyek hitéletünk számára fontos segítséget jelentenek.

Csomár Zoltán: Húszéves történet című könyve egyházunk Triannon utáni életének dokumentum könyve. Lelkészképzésünk és presbiterképzésünk elengedhetetlen segédkönyve.

Ára: 2,50 Euró

Pandy Bertalan: Testvéri szó mindenkihez a Jehova Tanúiról - a magyar és szlovák nyelvű kiadványunk hitelés és alapos betekintést nyújt a nevezett szervezet létrejöttének eseménysorába, valamint tanításuk és életünk Szentírással tanításától eltérő valóságába.

Ára: 2,50 Euró

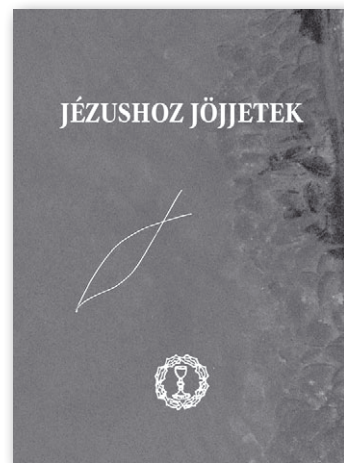
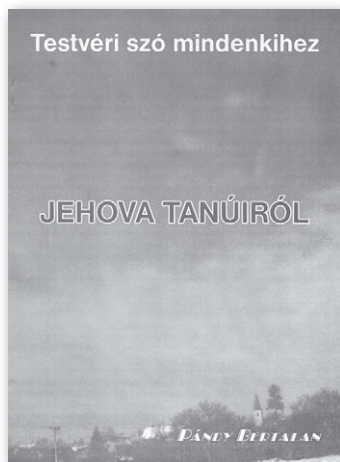
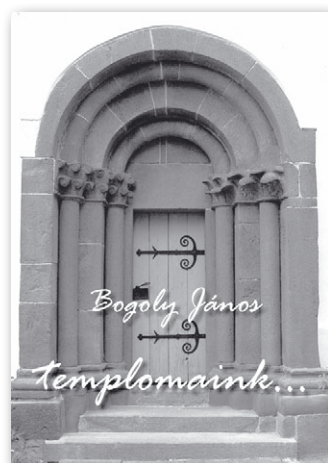

Bogoly János: Templomaink című könyvének második kiadása gazdag fényképanyaggal Bodroghöz és Ung-vidék gyülekezeteit és templomait mutatja be. Helytörténeti ismereteink gazdagítása mellett nagyszerű és értékes ajándék a lelki értékekre vágyó testvéreknek.

Ára: 8 Euró

Jézushoz Jöjjetek - imakönyv gyerekeknek és szülőknek. Sokszor tapasztalja lelkipásztor és hitoktató, hogy a hittanra jelentkező gyerek nem ismer semmilyen imádságot. Maguk a szülők sem tanultak imádkozni. Kiadványunk ebben kíván segítséget nyújtani szülőknek és gyereknek. Az imakönyv nagyszerű ajándék a keresztelés alkalmával a szülők számára, hogy gyermekük lelki épülését is segíthessék. Kiváló karácsonyi ajándék nagyszülőktől az unokák számára.

Ára: 3,50 Euró

Keresztyén gyermeknevelés

„Aki megtartóztatja az ő vesszejét, gyűlöli az ő fiát, aki pedig szereti azt, megkeresi őt fenytékkel. (Pél. 13:24)

Isten parancsaitól való eltávozás, vagyis annak a félreértelmezése minden korban helytelen utakra vezette a társadalmat. Ezek az utak „...helyesnek látszanak az emberek szemei előtt, de vége a halálba menő út.” (Pél. 14:1)

Ez történt a gyermeknevelés terén is. A középkorban végletekbe vitték a gyermekek fenytését. Luther Márton elmondja, hogy milyen túlzott, - szinte kegyetlen módon ütlegelték a gyermekeket. Volt olyan nap, amikor őt ötször is elverték. Ezért a gyermekek az ő korában embert bot nélkül el sem tudtak képzelni... Így történt meg egyszer vele is, hogy amikor a kor szokása szerint gyermek társaival énekeltek, látják, hogy kilép a ház ura kezében egy vastag valamivel, - rémülten elfutottak. Pedig egy nagy kolbással akarta őket megajándékozni.

Petőfi Sándor is beszámol arról, hogy amikor tanárai értesítették az édesapját arról, hogy fia rossz útra tért,

azonnal elutazott hozzá. Bevitte őt a szobába, bezárta belülről az ajtót, és egy korbáccsal, amivel a marhákat szokták terelni, addig verte, amíg ő meg nem ígérte, hogy szakít a veszélybe vezető életmódjával.

Amikor korunkban, - különösen az ateista rendelkezések idején, a másik végletbe terelték a nevelést, amikor teljesen megtiltották a testi fenytésnek még a legenyhébb módját is. Látjuk is ennek a káros és szomorú következményeit. Méltán állapította meg valaki, hogy napjainkban a szülők tanultak

megagyermeküknek engedelmeskedni.

A keresztyén nevelés nem lehet más, mint a korszellem változó hatásaira nem hallgatva, - az Isten ígéjében régen kijelentett útmutatás, amely arra tanít, hogy az szereti igazán a gyermekeit, aki megfenyíti, - ha kell. Mindezek mellett pedig, ha a szülők életük példájával is Jézushoz vezetik őket. A református családi hajlékokban tehát a Biblia mellett annak az ajánlása szerint, - jó ha ott van a pálcza is, mint pedagógiai segédeszköz.

Isten nem csak nekünk ajánlja a fenytéssel egybekötött gyermeknevelést. Ő is így nevel bennünket, felnőtt gyermekeit, nem csak tanít, hanem ha szükséges betegségekkel, kudarcokkal, sőt csapásokkal is súlyt, hogy megtartsan az örök életre. *„Mert akít szeret az Úr, megdorgálja, megostorozza mindazokat, akiket fiává fogad.” (Zsid : 12,6)*

Polez Akine írja : *„Az elkényeztetett gyermekből bizony nem lesz különleges felnőtt. Minél védettebb a gyermek, később annál védtelenebbé válik.”*

Erdélyi Zoltán

Nemzetközi találkozó Deregnnyön

Az Evangéliumi Metodista Egyház négyesülete tartott konferenciát a Református Tanulmányi Központban. A szlovákiai képviselők mellett Angliából és Svájcól érkeztek küldöttek. Kik is a metodisták? A Wikipédia ezt írja:

„Az 1730-as években széles körű ébredés kezdődött el Angliában, főként John Wesley, fivére, Charles és George Whitefield vezetésével, akik mindannyian az anglikán egyház papjai voltak. Eszközök lettek abban, hogy sokan elforduljanak bűneiktől, és Isten kegyelmével felruházva az Ő szolgálatába álljanak. A mozgalom jellemzői a laikus igehirdetők, biznyságtételek, fegyelem és buzgó tanítványok csoportjai voltak. Ezek a csoportok „társaságok”, „osztályok” és „kis csoportok” néven váltak ismertté. Egy olyan lelki megújulási mozgalom volt ez, amelynek előfutárai között szerepelt a Philip Jacob Spener nevével fémjelzett német pietista mozgalom, a 17. századi angol puritanizmus és a Jonathan Edwards pásztor-teológus által leírt új-angliai lelki ébredés.

A nagy ébredés Wesley-féle szakaszának három főbb teológiai ismertetőjele volt: újjászületés kegyelemből, hit által; keresz-

tyén tökéletesség vagy megszentelődés, szintén kegyelemből, hit által; és a Szentlélek biznysága az elnyert kegyelem biznyságáról. John Wesley az általa képviselt teológiai látásmódban külön hangsúlyt fektetett a teljes megszentelődésre, mely Isten kegyelméből még ebben az életben lehetséges. Az angol metodizmus korai missziós tevékenysége során világszerte elkezdte terjeszteni a fenti teológiai tételeket.”

Magyarországon a 19.század végén

jelent meg a metodista misszió. A mai Szlovákia területén főleg cseh hatásra 1924-ben. Felvidék magyar lakta területein aránylag ismeretlenek, de az elmúlt években Nagykaposon létesült missziói állomásuk.

A Deregnnyön tartott konferencián a nők szolgálatával foglalkoztak megismerve az európai tapasztalatokat is.

Csoma László

Problémát megoldó vagyok! És akkor...?(!)

„Határozzátok el szívetekben, hogy nem gondoltok előre a védekezésre, mert én adok szájat és bölcsességet, amelynek nem tud ellenállni, vagy ellene mondani egyetlen ellenfeletem sem.” (Lk 21, 14-15)

Ez a két vers Lukács evangéliumából származik, amikor Jézus a *nagy megpróbáltatás* idejéről beszél. Már csak ez az egyetlen mondat megértése, elfogadása és megvalósítása is óriási feladat az emberiség számára. Az ember általában saját erejére, gondolataira, eszére, érzéseire, ösztöneire hagyatkozik, amitől rosszabbat nem is tehet. Fontos az önbizalom, viszont, amit mi csinálunk sokszor, az – valljuk be – átlépi a „keresztényileg elfogadható” fogalom határait. Én – a számár – majd megoldom a dolgokat és majd mellet simogatva ülünk a depresszióban, mert a tetteink következményeit már nem bírjuk elviselni, kezelni. Miért kell ez nekünk újra és újra? Miért oly nehéz kezelni a saját reakcióinkat? Mert odafigyeléssel és erőfeszítéssel jár? Miért, enélkül lehet valami érdemlegeset elérni? Még mindig ezzel áztatjuk magunkat? Nem kellene tovább húznunk az időt...

Hadd mondjak személyes példát: feleség és férj családi háborúja. A férfi a megtestesült királyság, erő és önfejűség, mert hát nélküle aztán hol lennénk. A nő erre vagy még rákontrázik, vagy csak elhallgat. Melyik a jobb? Hm, ne válasszunk. Helyzetfüggő, de sokszor nem a mi megítélésünk szerint. Máskor a nő van kötekedő kedvében, vagy épp csak helyreteszi a férjét a testtartása miatt, erre a férfi előveszi az önbizalomnak nevezett ömlengését, hogy márpedig ő úgy jó, ahogy van és téma lezárva. Sok féle verzió van, a nőket is feltűntethetném most kicsit rosszabb fényben, mert úgy igazságos, de hát mégiscsak nő az író... jól van, belátom, sokszor a női reakció is helytelen, és természetesen mi is fejlődésre, változ(tat)ásra vagyunk „kárhóztatva”.

Jézus nagyon egyenesen és keményen fogalmaz, hogy a keresztyén ember szinte halálra van ítélve az Ő nevéért, rengeteg mindent kell kiállnia majd azért, mert az egy Istent dicséri. Jönnek földrengések, járványok, éhínségek, rettenetes dolgok történnek majd (Lk 21, 11). „De még ezek előtt kezet emelnek rátok, és üldöznek titeket; átadnak benneteket a zsinagógáknak, és

börtönbe vetnek, királyok, helytartók elé vezetnek titeket az én nevemért” (Lk 21, 12). A családi vizsaly csak bemelegítő gyakorlat lehet az önkontrollra, mert amit a világtól kaphatunk, az sokkal, és talán mérhetetlenül nagyobb pofon, teljes kivégzéssel. Épp ezért, azokkal az emberekkel, akiket szeretünk, akik fontosak számunkra, viszont azokkal is, akiket épp ma láttunk először, jól meg kell válogatnunk szavainkat, tetteinket. Megértem, hogy sokszor azt érezzük, nekünk Istennel szemben kell alázkodni, és nem embertársainkkal szemben. Azonban sokszor a hallgatás és higgadt válasz jóval előbbre visz, mint bármilyen más önmegvalósítás és önkiteljesítés. Helyt kell állnunk a konyhában, a műhelyben, az igazgatói székben, a pulpitus mögött, bármilyen munka és kikapcsolódás közben, hiszen minden megnyilvánulásunk árulkodik rólunk. És bár sokszor feldúltságunk miatt nem érdekel bennünket, hogy mások mit gondolnak, egyszer majd lehiggadunk, és szégyenkezhetünk. Ha ezt sem tesszük, akkor még nagyobb a baj. Nem számít, hogy a másik mit tesz, nem a másik ember a mérték, hanem Isten Igéje a mi zsinórmértékünk. Bármi történik, nézzünk szembe vele. Legyünk felkészülve, de ne a saját védekezési módszerünk legyen a mérvadó, hanem bizzuk rá magunkat Istenünk segítségére. Az Ő fegyverzetével vértessük fel magunkat (Ef 6, 10-20), és ne a saját balgatótag készletünket használjuk.

Simon András grafikája

Vigyáznunk kell tehát, hogy kivel szemben milyen viselkedést mutatunk. Lehetünk ugyanis mi csalárdak, de

lehet az ellenfél is. Jézus a szelidségről szónokol Hegyi Beszédében (Mt 5, 5), mégis, mikor meglátta a templomban az árusok és vásárlók üzletelését, felborította az asztalokat és kiűzte őket a templomból (Mt 21, 12-17). Néha sajnos ilyen módszerekhez kell folyamodnunk. Épp ezért, az eddigiekkel nem azt akartam mondani, hogy mindig csak túrnunk kell, hanem, hogy igyekezzünk állhatatosak lenni. Sokan jönnek ugyanis majd az Ő nevében, akik azt mondják „Én vagyok!”, meg azt „Az idő közel!” (Lk 21, 8) – de Ti ne kövessétek őket. Mindezen esetek alkalmak lesznek számunkra a tanúságtételre (Lk 21, 13). Én úgy gondolom, itt a lényeg ebben az Igerészben, a tanúságtétel: életünkről, Megváltónkról, magunkról, viselkedésünkről, problémamegoldásainkról, mindennapjainkról, bármiről, ami velünk és felebarátainkkal kapcsolatos.

Mindezek mellett és felett még mindig lehetnek félelmeink, hogy fel kell adnunk saját magunkat, saját egyéniségünket, ettől még nem oldódik meg a gond, úgyis legközelebb újra ezen fogunk veszekedni, nincs ennek hosszantartó értelmes megoldása. Oh, ezek aztán keresztyéni gondolatok Kedves Testvérem, és közben tükörbe is nézhetek. A Jó Isten biztat bennünket, hogy „ezen” esetek alkalmak arra, hogy tanúságot tegyünk. Azonban tudja, hogy ez az embernek nem elég. Mindig gyengének érezzük magunkat a feladathoz, ezért még egy biztatást is kapcsol a történethez: „de egyetlen hajszál sem vész el a fejetekről” (Lk 21, 18). Kell ettől nagyobb biztosíték számunkra? Ha helytállunk, tanúságot teszünk, kiállunk hitünk mellett, akkor hajunk szála sem görbül majd. Viszont mindehhez az kell, hogy állhatatosak legyünk: „állhatatosságotokkal nyeritek meg majd a lelketeket” (Lk 21, 19). Szóval, hogy Isten és ember kapcsolata helyénvalóan működjön, saját magunkon kell erőt vennünk és saját lelkünkkel kell állhatatosaknak lennünk. Saját állhatatosságotokkal, nem máséval. Nem tud más segíteni rajtunk, ha mi nem akarjuk. Más nem lehet helyettünk állhatatos, csakis mi

saját magunk lelkével. Lelkével.

Sohasem tudhatjuk, hogy mikor jön el az Idő. Lehet, hogy ma, holnap, két perc múlva. Nincs ezen mit gondolkodni, el kell kezdeni az állhatatosság-megvalósítási gyakorlatokat. Fájni fog, kin lesz, fogcsikorgatás és sírás lehet a velejárója, viszont mindez majd elmúlik és megmaradnak az Ő beszédei és az örök életre szóló ígéretei. *„Vigyáznunk kell magunkra, nehogy elnehezedjen a szívünk és hirtelen leljen meg minket a nap, mint valami csapda...”* (Lk 21, 34-36).

Sokszor egyszerűbb úgy nekive-

selekedni a dolgoknak, ha tudod, hogy más is szenved ugyanebben a dologban. Érdekes ez az emberi felfogás, de ha működik, akkor segíték: tudd, hogy sokan vagyunk ezzel így. Én is ezen vagyok és én is szenvedek a saját keresztyéni mivoltom fejtelten és hitetlennek tűnő megvalósítási módszereitől. Viszont bátoritalak, hogy *légy éber és szüntelenül könyörögj, hogy kimenekülhess mindabból, amik történni fognak, és hogy megállhass az Emberfia előtt* (Lk 21, 36). Igyekezz megoldani a problémáidat, hiszen meg kell, de egy pillanatra se feledd, hogy Isten gyer-

meke vagy, Ő gondot visel Rólad, még ha nem is a Te kedved szerint. Ő jobban tudja, mit miért tesz, ezért imádságaid közepette ne felejtse el Őt arra kérni, hogy adja meg Számodra, amit szeretnél, de csak akkor, ha azt Ő is úgy akarja. Adja meg Számodra azt, hogy állhatatos lehess lelkedben, ezáltal el tudd fogadni majd azokat a szavakat és azt a bölcsességet, amit Ő ad Neked ellenfeleiddel szemben. Így magaviseleteddel is tanúbizonyságot tehetsz ez emberek előtt az Ő szent nevérol, életedre pedig áldás térhet.

Režic Annamária

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Izrael törzsei – Júda

Negyedik fia, Júda megszületésével megváltozott Lea hitvesi helyzete. Az újszülött neve kihangsúlyozza Lea meglegedettségét, mint háziasszony, és mint első feleség: „Most már hálát adok az Úrnak.” Júda életének történései a következő nemzedékek számára egy folyton növekvő vezető példáját mutatják, aki a legfőbb vezetői tisztségre törekszik. Először akkor találkozunk Júdával, amikor a családi válsághelyzetben testvérei meg akarják ölni Józsefet, s Rúben az elsőszülött tekintélyével igyekszik megakadályozni. Javaslatát alapján nem megölik, hanem a kiszáradt kútba dobják. A testvérek továbbra sem adják fel tervüket. Júda az, aki megoldást talál, és megmenti öccsét. Célja elérése érdekében körültekintően kell eljárnia. Kitűnő időzítéssel tér vissza a „József” kérdés tárgyalására, nevezetesen az ebédet követően, amikor a testvérei jóllakottak, és inkább készek a finomabb megoldásra. Igyekszik az érzelmekre, a lelkiismeretre hatni: „hiszen a mi testünk és vérünk ő!” Miután Józsefet eladják a midianitáknak, Júda nagy árat fizet ezért, családjának el kell hagynia apja szállásterületét, és élete új irányt vesz. Hasonló lesz József életútjához Egyiptomban. Mindkét testvér akaratlanul is, új életcél felé halad. Júda egy olyan térségben találja meg helyét, ahol gazdasági és társadalmi kapcsolatok kiépítésére van lehetősége. Atyjától és testvéreitől elválva jólétben élő nagy családot alapít. Az őt ért tragikus események megvilágítják emberi értékeit is. Ő is hibázik. Menyével, Támárral kapcsolatos rossz döntését elismerve így szól: „Igazs van velem szemben...” (1.Mózes 38,26). A későbbi események arra kényszerítik, hogy visszatérjen atyja házába, ahol testvérei szószólója lesz. Elérkezik a Józseffel való találkozás ideje, aki a fáraó jobb kezévé emelkedett az egyiptomi hierarchiában. József elsőként ismeri fel testvéreit, de ők képtelenek a magas rangú tisztviselőben, aki tolmács útján beszél velük, felismerni a rabszolgának eladott testvérüket. József megszervezi vád alá helyezésüket, Benjámin zsákjába rejtve egy ezüst serleget, akinek rabszolgaként Egyiptomban kell maradnia, s testvéreinek nélküle kell hazamenniük. Ebben a helyzetben mutatkozik be Júda, mint nagyszerű szónok, aki meggyőző módon használja a két kulcsszót: „Atya” és „Rabszolga”. E két szó jelenti azt a pszichológiai súlypontot, amelynek hatására József megváltoztatja álláspontját. A „rabszolga” szó használatával emlékeztet a József és testvérei közötti viszonyra. Sokszor használja az „atya” kifejezést, s ezzel nagy hatást gyakorol Józsefere, hisz ő volt Jákób kedvence, s ő is

nagyon szerette apját. Most tudja meg, hogy apja halottnak hitte. Júda beszédének hatására nem is tudja tovább titkolni kiletét. Nem véletlenül kapja Jákób negyedik fia a legszebb áldást: „Júda, téged magasztalnak testvéreid. Kezed ellenségeid nyakán lesz, leborulnak előtted atyádnak fiai. ... Lehevert, elnyújtózott, mint a hím oroszlán, vagy a nőstény oroszlán – ki merné fölkelteni?! Nem távozik Júdából a jogar, sem a kormánypálca térdei közül, míg eljő Siló, akinek engednek a népek...” (1.Mózes 49,8-12). És Mózes a tizenkét törzset áldva hozzát teszi: „Júdára ezt mondta: Hallgasd meg, Uram, Júda szavát! Vezesd őt vissza népéhez, ha harcolnia kell kezével, segítsd ellenségével szemben!” (5.Mózes 33,7) A honfoglalás időszakában Isten Júdát választotta a törzsek vezetőjéül, és Júda segítette az északi törzseket a kánaániták elleni harcukban. Júda nagy földrajzi terület birtokosává vált délen, s Dávid király is ebből a törzsből származott. Ha visszatekintünk a történelemben, láthatjuk, hogy soha nem adta fel, mindig megújult reménysége. A maga hitét követve felismerte a problémákat és minden tényezőt mérlegelve hozta meg döntéseit. Júda története egyben Dávid király története is, és minden zsidó története is, aki válságokat, katasztrófákat él át megerősödve a reménységben, hitben és bizonyosságban.

Dr. Avshalom Kapach, Israel Heute; Ford. Csoma L

A Soreq Cave vagy más néven Avshalom-barlang Izrael egyetlen látogatható cseppkőbarlangja a júdeai hegyek között. Az 5000 négyzetméteren elterülő természeti csodának a páratlan szépségű cseppkőeinek életkorát nagyjából 5 millió évre saccolják. A cseppkőbarlangban mind a mai napig jönnek létre újabb és újabb képződmények.

A Kárpát-medence Reformátussága

Bethlen Gábor egészalakos szobrát avatták fel Kolozsváron

Az erdélyi fejedelem egészalakos szobrát szerdán avatták fel Kolozsváron, az alsóvárosi református templom kertjében, a fejedelem megválasztásának 400. évfordulóján.

Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere a szoboravató ünnepségen mondott beszédében Bethlen Gábor életének és fejedelemségének a tanulságaként fogalmazta meg, hogy bármilyenek is a körülmények, mégis lehet, mégis érdemes tenni.

Hozzátette, akkor is lehet, ha a geopolitikai viszonyok nem kedvezőek, akkor is, ha erős a belső viszály. „Néhány nappal a székelyek nagy menetelése előtt, bízunk abban, hogy mégis lehet, mégis érdemes. (...) Fel kell ismernünk, hogy az életünkkel, a munkánkkal tartozunk a népünknek, a családunknak, a jövőnknek” – jelentette ki a miniszter.

Úgy vélekedett, a „mégis lehet” üzenete egyaránt érvényes volt Bethlen Gábor korára, 1956-ra, a magyar forradalom korára, és 1989-re, a diktatúrát megdöntő romániai népfelkelés idejére. Balog Zoltán szerint Erdély nagy fejedelmének szobra azt is üzeni, hogy arra érdemes menni, amerre együtt tud haladni a közösség.

Az ünnepségen Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke, a szoborállító Bethlen Gábor Alapítvány elnöke büszkeségre buzdította a több száz fős hallgatóságot, amiért voltak olyan magyar államférfiak, akik példát adtak vallási és nemzeti türelemből. Megemlítette, hogy Bethlen Gábor adott az erdélyi románoknak anyanyelvükön írt bibliát.

„Nem mindig lehet megtenni azt, amit kell, de mindig meg kell tenni, amit lehet” – idézte Bethlen Gábor jelmondatát. Ma a budapesti Békemenettel, a székelyek vasárnapi nagy menetelésével kell tenni, hogy „végre vegye tudomásul Európa a magyarság jogos szabadságigényét, amit nemzetünk 1848-49-ben, majd 1956-ban vérrel szentesített” – tette hozzá.

Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke is mához szóló üzenetet fogalmazott meg. „Van-e ma magyar ügy, amelyik felülemelkedik a csoportérdekeken” – tette fel a kérdést. Képletesen arra kérte a nagy fejedelmet, hogy fél szemmel tekintsen a templom mögé is, ahol az egyháztól elsajátított telken az egyház akarata ellenére a templomot elcsúfító sportlétesítmény épül.

A székelyek nagy menetelésére Bőjte Csaba ferences szerzetes is kitért beszédében. Felidézte, hogy az 1867-es osztrák-magyar kiegyezést 1857-ben magyarok tízezeinek Mariazellbe vezető zárandoklata előzte meg. Ferenc József osztrák császár ennek hatására „rúgta ki a belügyminiszterét”, és kezdett párbeszédet a magyarokkal. Higgyünk abban, hogy a párbeszéd mindent megold. (...) Higgyünk abban, hogy érdemes kibontani a zászlót, érdemes elindulni alatta” – fogalmazott Bőjte Csaba.

A közadakozásból felállított Bethlen Gábor szobrot, a fejedelem nevét viselő alapítvány ügyvivő kurátora, Bakos István adta át „az idők végezetéig” szóló megőrzésre az Erdélyi Református Egyházkerületnek. A szobor Péterffy László szobrászművész alkotása.

Az avatási ünnepséget követően az alsóvárosi református templom karzatán megnyitották az Erdélyi Református Egyházkerületi Levéltár Bethlen Gábor oklevelei című kiállítását. Az egy napos kiállításon látható volt többek között az erdélyi református lelképásztorok utódait nemesi rangra emelő oklevél, a fejedelem saját kezű levele, több adomány- és nemeslevél.

MTI - reformatus.ro

Fotó: MTI

Ünnepre készül a Kárpát-medencei reformátusság 2014-ben

A jövő évi kiemelkedő egyházi rendezvények, valamint az együttműködés és a részegyházak aktuális kérdései szerepeltek a Generális Konvent (GK) elnökségi ülésének napirendjén, amelyet a Tiszántúli Református Egyházkerület elnökségének meghívására a Református Kollégium jubileumi ünnepségéhez kapcsolódóan tartottak pénteken Debrecenben.

A tanácskozáson az elnökség egyebek mellett arról döntött, hogy jövőre, a Kárpát-medencei református egység öt éves évfordulójához kapcsolódva május 31-én Debrecenben szervezik meg a Magyar Református Világtalálkozó központi rendezvényét. A 2009. május

22-i alkotmányozó zsinathoz kapcsolódó hálaadó ünnephez hasonlóan ismét egész napos program tölti meg a város főterét, amelyet hálaadó istentisztelet zár majd úrvacsorai közösséggel. A világtalálkozó másik kiemelkedő eseménye lesz a Kálvin Emlékévek lezárásának részeként Sepsiszentgyörgyre tervezett július 10-i emlék-istentisztelet. Ekkorra jelenhet meg a genfi reformátor fő műve, az Institutio új magyar fordítása és a tervek szerint az istentisztelethez kapcsolódóan ad otthont a székelyföldi város a GK éves közgyűlésének.

A megbeszélésen döntés született arról is, hogy a Heidelbergi

Katé után megújult változatban jelenhet meg a református egyház hitvallási iratait tartalmazó kiadvány új, átdolgozott kiadásában a Második Helvét Hitvallás is. Az elnökség továbbá 2014. március 31-ig várja a Heidelbergi Káté idén elfogadott új szövegével kapcsolatban

megfogalmazódó esetleges észrevételeket.

A részegyházak örömeiről és nehézségeiről tájékozódva az elnökség a Szerbiai Református Keresztyén Egyház beszámolóját követően megerősítette, hogy minden tekintetben támogatásáról biztosítja a megújult egyházvezetést, továbbá segíteni kívánja az egyházat a jogszerűség és a testvéri légkör erősítésére tett fáradozásaiban.

Az elnökségi ülés tárgyalta továbbá a Magyar Református Egyház 2014. évi költségvetéséhez beérkezett javaslatokat, valamint beszámoló hangzott el a GK református káté bizottságának munkájáról és a liturgiai példatár előkészületeiről.

A GK következő elnökségi ülését november 19-20-án tartják Mályiban.

/reformatus.hu/Fotó: Barcza János

Elköszönünk a feltámadás hitében

Pál Bertalan 1952-2013

Örömmel, de bizonyos félelemmel készültem 1975 augusztusában arra, hogy szeptember elején Prágában megkezdjem teológiai tanulmányaimat. Új környezet, amely nem hasonlítható a megszokott falusi és kisvárosi közösséghez, amelyben életem addigi 18 évét töltöttem. Ebben a helyzetben keresett fel Pál Bertalan, aki akkor harmadéves volt, s bizonyára maga is átélte ezt a helyzetet, hisz hasonló környezetből indult ő is. Bátorított, s megegyeztünk, hogy együtt utazunk. Mennyivel könnyebb volt így indulni! Már nem tűnt lehetetlen feladatnak az idegen nyelvi környezetben való helytállás és eredményes tanulás. Nem mondott nagy szavakat, nem volt fellengzős, de ott volt. Ott, ahol lennie kellett, valaki mellett, akinek segítségre volt szüksége! Jöttek a

diákevek örömei, gondjai, s baráti kapcsolat tovább erősödött. Majd ismét jött, amikor ötödévesként ismét sorozásra kellett mennem Prágában. Ő már katonai szolgálatának utolsó évét töltötte. A sorozás előtti délután, útban hazafelé megállt a szemináriumban, s amikor megtudta, hogy a következő napon hova kell mennem tanácsokat adott, miként kerülhetem el a legkeményebb egységekbe történő besorolást. Igaza volt. Tanácsát megfogadtam, s így fegyver nélküli szolgálatra osztottak be. Ezt csak jó pár hónappal később tudtam meg, amikor az otthontól 750 km-re, az akkori nyugatnémet határhoz közeli Stodban két éven át a konyhán kellett gondoskodnom az állomány étellemezéséről. Ott katonáskodtam, ahol ő és még más lelkészek is viselték 24 hónapig az angyalbőrt. Gyülekezeti

munkánk révén több száz kilométer választott el minket, de a kapcsolat továbbra is baráti maradt. Sajnos életében és szolgálatában bekövetkezett törések szinte elviselhetetlen terhet jelentettek számára. A 90-es évek közepén, mint lelkészegyesületi elnök, a vezetőséggel együtt igyekeztünk személyes segítséggel, valamint az akkori egyházvezetéssel közös nevezőre jutni szolgálatát illetően. Majd hosszú időre megszakadt a kapcsolat. Három évvel ezelőtt Hanván adatott meg a találkozás lehetősége, majd az alkalmankénti telefonbeszélgetések. Ki volt Pál Bertalan? Nekem Krisztusban testvérem és szolgatársam, akít nem egyszer akkor küldött hozzám az Úr, amikor nagyon szükség volt a segítségre. Életéért, szolgálatáért legyen áldott az Úr neve!

Megyesi László 1961-2013

Végzős teológusként lelkeszettel, Ásványi Jánossal beszélgetve hallottam először arról, hogy ismét van jelentkező a prágai teológiai fakultásra a királyhelmeci gimnáziumból. Nem is egy lett, hanem kettő, Fazekas László és Megyesi László. Magam is csak később tudtam meg, hogy a földi „paradicsomot építő szocializmus” évtizedeiben, országos viszonylatban ebből a tanintézményből oly sokan mentek teológiára, hogy az akkor komoly problémát jelentett az „elvtársaknak”. Legtöbben Ólublóról, de második a Királyhelmeci Gimnázium volt. Megyesi László őrálló lett egy kétnyelvű gyülekezetben, ahol az idősebb nemzedék igyekezett ragaszkodni az ősök kultúrájához és anyanyelvéhez, de a „nyelvszigeten” fiatalabb nemzedék egyre jobban ki volt és ki van téve a környezet nyelvi hatásának. Lelkeszi szolgálatának kezdetétől igyekezett betölteni küldetését,

Megyesi László - jobbról a harmadik

miközben családjában is megtapasztalta kétnyelvűség valóságát. Gyülekezete a keleti végeken az 1848-49-es forradalom és szabadságharc megemlékezéseinek fontos helyszíne lett 1991-től. Még ebben az évben is együtt ünnepelhettünk, s csak egy nyár eleji találkozáson lett nyilvánvalóvá, komoly beteg. Az utóbbi években a Szlovákiai Magyar Református Lelkeszek Egyesületének aktív tagja volt. Részt vett a missziói alkalmakon, hűséggel szolgálva távoli gyülekezetekben. Köszönjük Terem-

tőnknek, hogy egy olyan korban is meghallotta az Úr hívását, amikor a lelkeszi szolgálat nem elismerést, megbecsülést jelentett az adott politikai rendszerben, hanem lekicsinylést, gúnyt és hátrányos megkülönböztetést.

Istennek adva hálát a szolgatársak életéért, hittel valljuk:

„Boldogok a halottak, akik az Úrban hálnak meg.” (Jel 14,13).

Csoma L. Lelkeszegyesület elnöke

A várakozásról

A novemberi hónap mindannyiunk számára várakozásokkal teljes. Gyakran megállunk a kirakatoknál, vagy megnézzük az interneten, mit szeretnénk kapni karácsonyra. Lassan véget ér az ős, rövidebbek a nappalok, és a szívünkbe is valahogy belopózik az ünnepi hangulat.

Várakozunk, és ez izgalmassá teszi a szürke hétköznapokat.

Azonban, nemcsak mi várakozunk. Valahol, 2000 évvel ezelőtt, sőt, évszázadokkal előtte, sok-sok ember reménykedett abban, hogy Isten beteljesíti az ígértét, és elküldi azt a Valakit, aki megváltja a világot.

Nem nagyon értjük ezt. Miért küldene Isten a világba megváltót, hiszen Ő a világot jónak teremtette?! Ez igaz. A világot jónak, az embert is jónak teremtette, de megengedte azt is, hogy szabadon döntsük el, hogy az Istentől kapott ajándékokat jóra vagy rosszra használjuk-e.

Az idők során egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy az Istentől elforduló ember nem tud igazán boldogulni ebben a világban, egyre jobban elrontja mindazt, ami az életében van. Már az Éden kertjében képes volt büntetést elkövetni, és ez nem lett jobb, sem könnyebb később sem. A gonoszság megfertőzte a világot.

A reménytelenségben szólal meg Isten, és azt üzeni mindazoknak, akik szeretnék ezt a világot jobbra tenni, hogy mindez lehetséges. Lehet hátrahagyni a bűnöket, lehet újat kezdeni, tiszta lappal indulni.

Így történt, hogy amikor Isten prófétái mindent elmondtak arról a Megváltóról, aki eljön, és megmenti a bűnben egyre mélyebbre sodródó világot, valóban elérkezett az idő, amikor csodálatos dolgok történtek. Angyalok jelentek meg Istenhez hűséges embereknek. Ezek az emberek nem voltak gazdagabbak, egészségesebbek vagy erősebbek másoknál. Sőt, Zakariás és Erzsébet idős emberek

voltak már, és még nem volt gyermekük, ami akkoriban is nagy bánatot jelentett egy család számára. József egy egyszerű ács volt, egy munkásember, és Mária, a jegyese sem származott gazdag családból. Később pedig a pásztorok, akik elindulnak megkeresni a megszületett gyermeket a jászolban, ők sem voltak kivételes képességekkel rendelkező emberek.

Mégis, éppen nekik jelentek meg az angyalok, és hirdették az öröm-üzenetet: közel van a Megváltó eljövetele. Olyan embereknek, akik éppúgy küzdöttek a mindennapok gondjaival, mintha a mai világban éltek volna. Isten ezzel üzeni azt nekünk, hogy a várakozás nem hiábavaló. Reménykedni Istenben, az ő megbocsátó kegyelmében, szeretetében, nem üres szó. Bár sokszor talán úgy érezzük, hogy fiatalként, gyermekként még sokat kell várunk arra, hogy felnöve elérhessük vágyainkat és céljainkat, mégis, milyen csodálatos ma azt hallani az Isten Igéjéből: nem reménytelen. Nem hiábavaló. Még akkor sem hiábavaló a reménykedés, ha nincsenek szuperhős képességeink, ha a szüleink nem engedhetik meg maguknak, hogy a legújabb technikai kütyüket megvásárolják nekük.

Isten azt mondja, a várakozásnak értelme van. A várakozás beteljesülő reménysége nem tárgyokban mutatkozik meg. A beteljesülés valami egészen más. Egy kisgyermek a jászolban, aki felnöve, az egész világ megmentője lesz. Ezért, ahogyan az iskolában tanultakkal, és otthon, a szüleink irányítása alatt végzett házimunkákkal felkészülünk a felnőtt életre, ahol már a kapott tudást nem vehetik el tőlünk, úgy sokkal nagyobb horderejű az a várakozás, amely felkészít minket az Úr Jézus Krisztus fogadására.

Az ádvent még előttünk van. Van még idő a készülődésre, a várakozásra. Mégis, milyen csodálatos az, hogy az előttünk álló karácsony nemcsak a ha-

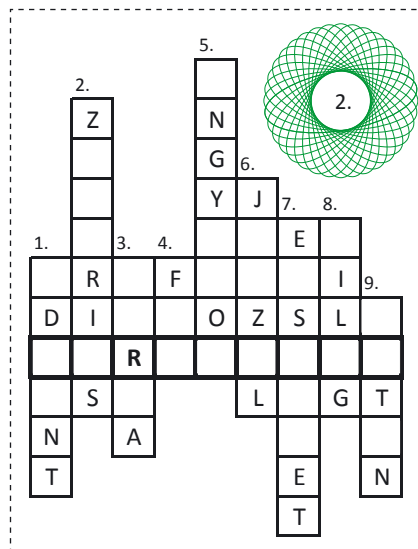
mar elfelejtett ajándékok és fényes díszek ünnepe, hanem egy olyan ígértet, amely azt hirdeti: amilyen örömmel Isten adja nekünk az Ő Szent Fiát, az Úr Jézust, olyan örömmel készíti elő e világnak a megmentését és megjobbítását. És ennek az örömnek, beteljesedett várakozásnak mi is részesei lehetünk.

Györky Szilvia

!!! Ifi rejtvény !!!

1. Azt is jelenti, eljövétel.
2. Neki hirdette meg az angyal, hogy fia fog születni, de nem hitte el.
3. Jézus édesanyja
4. Jézus Istennek a...
5. Ők hirdették meg a kisgyermek megszületését.
6. Ebbe helyezte édesanyja a megszületett Jézust.
7. Zakariás felesége.
8. Úgy szerette Isten, hogy egyszülött Fiát adta érte.
9. Ő a Mindenható

A keresztrejtvény megfejtését 2013. november 25-ig lehet beküldeni Szerkesztőségünk címére. Csak az eredeti, újságból kivágott rejtvény megfejtéseket tudjuk elfogadni. Megértésüket köszönjük.

Gyülekezeti tájékoztató, **kiadja és terjeszti** a Deregyői Református Keresztyén Gyülekezet.

Szerkesztőség: Fülöp Sándor (főszerkesztő) ■ Kraus Viktor (szerkesztő) ■ Rezić Annamária (szerkesztő) ■ Györky Szilvia (felelős szerkesztő) ■ **Nyomja:** Györky Marián - MS PRINT

Cím: 076 74 Draňov-Deregyő 216, **Tel.:** 056/6395396, **E-mail:** ladislavcsoma@gmail.com; csomalaszlo@centrum.sk

Megrendelhető a Református Lelkészi Hivatalokban vagy a szerkesztőség címén Reg. szám 11/94.